

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016750 16 Uvp
Banja Luka, 31.1.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi S. Š. iz M., zastupan po punomoćniku L. V., advokatu iz M., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 29.5.2015. godine, tuženog Ministarstva., u predmetu utvrđivanja statusa ratnog vojnog invalida, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016750 15 U od 21.3.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 31.1.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog donijetog u postupku izvršenja presude nižestepenog suda broj 11 0 U 014623 14 U od 31.3.2015. godine, a kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu opštine M. broj ... od 20.9.2012. godine, donijetog u postupku prevođenja. U vršenju revizije navedeno prvostepeno rješenje je izmijenjeno u dijelu koji se odnosi na priznavanje statusa ratnog vojnog invalida (RVI), po osnovu oboljenja pogoršanog za vrijeme učešća u Oružanim snagama Republike Srpske, te je odlučeno da se tužiocu priznaje status RVI VIII kategorije sa 40% vojnog invaliditeta po osnovu bolesti ispoljene vršeći vojnu dužnost kao pripadnik Oružanih snaga Republike Srpske, dok je na ostali dio rješenja data saglasnost.

Prema stavu suda iz pobijane presude, osporeni akt je pravilan i zakonit, jer da je njegovom donošenju prethodilo potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje na koje su pravilno primjenjene odredbe člana 98. i 99. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je stekao status RVI „rješenjem prvostepenog organa“ koje je u postupku revizije potvrđivano rješenjima od 30.10.2002. godine, 15.3.2005. godine i 25.8.2008. godine, i

nikada nije došlo do izmjene tih rješenja jer je bolest tužioca sa istom dijagnozom utvrđena od početka liječenja uz izvjesna pogoršanja i komplikacije u vidu povišenog krvnog pritiska koju činjenicu ljekarska komisija nije uzela u obzir kod ocjene invalidnosti. Dodaje da je u toku postupka iznio činjenice o težini događaja kojima je prisustvovao u toku rata i koje su uticale na pojavu njegove bolesti. Smatra da nije postojao zakonski osnov za donošenje rješenja kojim mu se umanjuju prava jer je prvostepeno rješenje moglo biti izmijenjeno samo u postupku revizije ili na osnovu promjene u zdravstvenom stanju tužioca, po njegovom zahtjevu. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine i predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev tuženi oran je ostao kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta, jer da su navodi u zahtjevu već cijenjeni u tom postupku kao i u pobijanoj presudi. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Osporeni akt je kako je naprijed navedeno donijet u izvršenju presude nižestepenog suda broj 11 0 U 014623 14 U od 31.3.2015. godine. U postupku koji je prethodio njegovom donošenju je zatražen nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije koja je nakon provedenog vještačenja dala nalaz i mišljenje broj ... od 26.5.2015. godine, kojim je konstatovano da se kod tužioca radi o prevashodno multifaktorijalno uslovljenoj bolesti za koju se ne može pouzdano utvrditi kada je nastala ali se ispoljila pod okolnostima vršenja vojne dužnosti u ratu, pa je ukupno oštećenje organizma cijenjeno po T-246 Liste procenata vojnog invaliditeta u procentu od 70% zbog oštećenja srčanog mišića, a vojni invaliditet je utvrđen djelimično u iznosu od 40%, jer je ocjenjeno da je zbog uslova ratovanja, starosne dobi i angažmana u jedinici, a u odnosu na genetsku predispoziciju, utvrđen takav udio vojnog invaliditeta. Oštećenje organizma tužioca nije cijenjeno po osnovu hipertenzije jer se ista ispoljila 2008. godine a oboljenje kroz koje je cijenjen udio vojnog invaliditeta jeste oboljenje srčanog mišića tj. Hisovog snopa koji determinira i takođe spada u multifaktorijalna oboljenja.

Na osnovu takvog nalaza i mišljenja drugostepene ljekarske komisije koji je dat na osnovu priloženih medicinskih nalaza i na osnovu znanja i iskustva medicinske nauke i struke, navodi zahtjeva ne mogu dovesti u sumnju takvo utvrđenje ljekarske komisije, jer se ni jednim dokazom ne osporava takvo činjenično stanje. Navodi tužioca da je dugi niz godina ostvarivao status RVI VI kategorije sa 60% vojnog invaliditeta, ne mogu uticati na drugačiju odluku, s obzirom da je prvostepeni organ imao ovlašćenje da u vršenju prevođenja rješenja izmijeni ranije donijeto rješenje i umani udio vojnog invaliditeta kod tužioca, dok se osporenim aktom u pogledu utvrđene kategorije vojnog invaliditeta nije ništa izmijenilo, izuzev što je u vršenju revizije prvostepenog rješenja konstatovano da se sada utvrđuje vojni invaliditet po osnovu bolesti ispoljene vršeci vojnu dužnost umjesto ranije utvrđenog vojnog invaliditeta po osnovu oboljenja pogoršanog za vrijeme učešća u Oružanim snagama R S. Otuda je pobijanom presudom pravilno tužba odbijena za koju odluku je nižestepeni sud dao valjano obrazložene razloge koji nisu dovedeni u sumnju navodima zahtjeva.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija na osnovu člana 40. stav 1. ZUS, jer nisu ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Odluka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbama člana 49. i 49. a ZUS, s obzirom da je tužilac izgubio ovaj upravni spor slijedom čega nema pravo na naknadu troškova sastava zahtjeva.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić